

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupeného JUDr. Jindřichem Paličkou, advokátem se sídlem Karviná-Fryštát, Fryštátská 2064/57b, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.6.2011 č.j. MSK 89249/2011,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou ze dne 19.8.2011 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí a vrácení věci správním orgánům k řádnému projednání. V žalobě uvedl, že rozhodnutím Magistrátu města Karviné, odboru dopravy ze dne 20.4.2011 byla mu uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč a dále zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 20-ti měsíců za současného uložení povinnosti uhradit náklady řízení. Proti tomuto rozhodnutí podal v zákonné lhůtě odvolání, které bylo žalovaným rozhodnutím ze dne 9.6.2011 zamítnuto a napadené rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrzeno, čímž byl uznán vinným tím, že dne 7.8.2010 kolem 07.45 hod. v Karviné, na křižovatce silnice č. 4689, km 1,402 s místní nepojmenovanou komunikací jako řidič vozidla Škoda, X zezadu narazil do

vozidla zn. Renault RZ X. Dále neměl u sebe řidičský průkaz a osvědčení o registraci. Následně z místa nehody odjel, aniž by na požádání druhého účastníka prokázal svou totožnost a sepsal společný záznam o dopravní nehodě. Následně se po výzvě policisty podle zvláštního právního předpisu odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou.

Podání správní žaloby odůvodňoval tím, že nesouhlasí a odmítá skutečnost a tvrzení, že porušil ust. § 5 odst. 1 písm. g/ zák.č. 361/2000 Sb. a tím spáchal přestupek dle ust. § 22 odst. 1 písm. d/ zák.č. 200/1990 Sb. Skutku, týkajícího se dopravní nehody je si plně vědom, ale odmítnutí výzvy ke zjištění návykové látky zcela odmítá.

Uvedl, že orientační dechové zkoušce ke zjištění alkoholu v krvi se podrobil. Orientační dechová zkouška byla vykázána jako negativní. Poté bez opakované orientační dechové zkoušky byl policistou vyzván k orientační zkoušce, zda nebyl ovlivněn návykovou látkou. Domníval se, že zkouška na návykové látky se bude provádět lékařským vyšetřením, takže to odmítl. Měl za to, že když orientační dechová zkouška na alkohol byla negativní, tak další zkouška bude provedena odběrem biologického materiálu, tedy odběrem krve, z čehož měl strach, neboť odběry krve nesnáší a je mu z toho nevolno, takže výzvu odmítl. Poté mu policista sdělil, že zkouška na návykové látky se provádí např. olíznutím nějakého papírku, takže řekl, že se takové zkoušce podrobí, ale policistou již bylo sděleno, že je již pozdě, a tak byl uznán vinným, že orientační dechovou zkoušku na návykové látky odmítl.

Dále uvedl, že policista v jeho případě pochybil i tím, že když viděl, že má až panickou hrůzu z odběru, tak jej měl náležitě předem poučit. Policista jej nesprávně poučil. Uvedl, že policista vycházel zřejmě z jeho zarudlých očí a nejistého chování. Přitom namísto namítal, že zarudlé oči má ze svařování a jeho nejisté chování je spojeno až s panickým strachem z injekce, což je jeho vlastností, za kterou nemůže. Odmítal to, že požívá nějaké omamné návykové látky. Uvedl, že své tvrzení může doložit lékařským potvrzením, když za celou dobu nebyl zjištěn jeho lékařem nějaký pozitivní nález. O skutečnosti, že svařoval, svědčí fakt, že v inkriminovaném období byl zaměstnán na dohodu o provedení práce ve firmě Zámečnictví G. a že tyto svářečské práce vykonával i den předtím, než došlo k dopravní nehodě.

Dovozoval, že prvoinstanční orgán i správní orgán odvolací nezhodnotil veškeré skutečnosti zcela objektivně a spokojil se s konstatováním, že zakládá své závěry pouze na hodnocení důkazů – svědků policistů. Vytýkal, že nebyly brány v úvahu výpovědi svědků D. P. a následně jeho matky G. H., kteří byli přítomni (pan P. při dopravní nehodě, posléze oba samotné zkoušce na alkohol, jakož i následné komunikaci mezi ním a policisty o odběru vzorku na drogy, poté, kdy zkouška na alkohol byla negativní).

Uvedl, že jedinou skutečností, se kterou lze se správním orgánem souhlasit, je skutečnost, že v době, kdy způsobil dopravní nehodu neměl u sebe doklady od vozidla ani osobní doklady. Dále uvedl, že tato skutečnost byla zhojena tím, že mu doklady na místo dopravní nehody přivezla jeho matka, jeho záměrem nebylo z místa dopravní nehody ujíždět.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 9.1.2012 k podané žalobě uvedl, že výsledkem svědků Č., M. a K. /policistů/ bylo bez důvodných pochybností vyvráceno tvrzení žalobce o tom, že dodatečně s orientačním vyšetřením souhlasil, resp. chtěl se mu dodatečně podrobit i tvrzení, že nebyl poučen o tom, jakým způsobem orientační vyšetření probíhá. Svědek Č. vypověděl, že žalobce vyzvali i na zkoušku na omamné látky, což odmítl. Odmítnutí nevzal zpět. Svědek M. vypověděl, že než žalobce vyzvali, tak mu vysvětlili, že vyplázne jazyk a oni mu po něm přejedou. Žalobce to odmítl přesto, že mu to vysvětlovali a přesvědčovali jej. Svědek K. vypověděl, že žalobce byl vyzván k podrobení se zkoušce na zjištění omamných látek, s čímž nesouhlasil. V průběhu zákroku nedošlo k tomu, že by si odmítnutí rozmyslel.

Dále uvedl, že správní orgány obou stupňů hodnotily výpovědi všech svědků, jak členů policejní hlídky, tak svědků P. a H. Vycházely přitom z toho, že policisté, kteří k žalobci nemají žádný negativní ani pozitivní vztah, nemají žádný zájem na tom, aby vypovídali nepravdivě, zákrok proti žalobci proběhl v rámci jejich služební činnosti a v daném případě nevyšly najevo žádné okolnosti, které by zavadávaly důvod k domněnce o jakékoliv zainteresovanosti těchto svědků na výsledku řízení. Naproti tomu svědkyně H. (matka žalobce) a svědek P. (kolega žalobce, s nímž si navzájem tykají), nejsou nezávislými svědky, nýbrž mají k žalobci osobní vztah, s ohledem na který je nutno jejich výpovědi hodnotit.

Uvedl, že žalobce nejprve popíral řízení vozidla, dokonce přísahal „na smrt vlastní matky“, avšak z této evidentní lži byl usvědčen výpověďmi všech svědků, včetně svědkyně H. Pod tíhou těchto důkazů se k řízení vozidla posléze doznal. K odmítnutí výzvy nejprve uváděl, že po negativním výsledku dechové zkoušky mu policista řekl, že půjde na krev, vytáhl nějaký přístroj, který vypadal jako jehla s inzulinem pro cukrovkáře. Měl dojem, že mu policista chce vzít krev, tak to odmítl. Následně zjistil, že test se nebere z krve, ale olíznutím, tak policistovi řekl, že se podrobí, ale ten mu sdělil, že už je pozdě, že už odmítl. Svědkyně H. vypověděla, že žalobce nadýchal nulu, odběr krve odmítl, protože se odmalička panicky bojí odběru krve. Odmítl i test na drogy, policista synovi vysvětlil, že se to jen olízne, a tak syn souhlasil. Policista řekl, že už jednou odmítl a zkoušku nechtěl. Svědek P. vypověděl, že asi 5 minut po dechové zkoušce policisté žalobce vyzvali na drogy, což žalobce odmítl. Zeptal se, jak to probíhá, oni mu řekli, že ho to nemusí zajímat. Jeho matce na dotaz sdělil, že se to jen olízne, pak už mu ale zkoušku neumožnili.

Žalovaný uvedl, že mezi výpověďmi svědků jsou rozpory. V odvolání žalobce tvrdil jinou verzi skutkového děje, pro rozpory správní orgány neuvěřily verzi žalobce, kterou svědci H. a P. potvrzují pouze částečně, ale uvěřil výpovědím policistů, kteří žalobce usvědčují ze spáchání přestupků.

Dále uvedl, že podkladem pro vydání rozhodnutí byl rovněž úřední záznam o kontrole řidiče. Pokud se žalobce hájí tím, že papíry, které policisté vypisovali, odmítl podepsat proto, že mu neumožnily provést vyšetření na drogy, je toto tvrzení nelogické. Bylo by logické očekávat, že pokud má řidič výhrady k postupu policistů, nebo ke skutkovým zjištěním na místě přestupku a pokud mu je umožněno tyto výhrady uvést písemně, učiní tak. Žalovaný dovozoval, že pokud by se žalobce skutečně dožadoval provedení orientačního vyšetření na místě, byť dodatečně, a toto mu nebylo umožněno, uvedl by své vyjádření v tomto smyslu na zadní straně v úředním záznamu. Policisté zde však zapsali jen to, že řidič odmítá zkoušku

testerem Drugwipe 5 na orientační zjištění hladiny návykových látek v těle, ale i že se odmítá vyjádřit a odmítá protokol podepsat, přičemž žalobce potvrdil, že to skutečně odmítl učinit.

Pokud žalobce tvrdil, že policisté na něj vytáhli zbraně, pak svědkové H. a P. tuto skutečnost nepotvrdili a policisté ve svých svědeckých výpovědích toto rovněž jednoznačně popřeli. Vzhledem k tomu, že šlo o běžný zásah policie při dopravní nehodě, přičemž použití zbraně je zcela krajní donucovací prostředek, žalovaný v tomto žalobci neuvěřil.

Pokud žalobce namítal, že zarudlé oči má ze svařování a jeho nejisté chování je způsobeno panickým strachem z injekce a že omamné návykové látky nepožívá, pak žalovaný uvedl, že tyto skutečnosti jsou ve vztahu k předmětnému přestupku nepodstatné. Na základě příznaků, které policisté u žalobce pozorovali – nervózní, agresivní chování, podrážděná nálada, upovídanost, kalné oči, úzké zorničky, bylo dáno důvodné podezření, že žalobce řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, a proto byli oprávněni vyzvat žalobce mimo jiné i k orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není pod vlivem jiné návykové látky než alkoholu. Žalobce nebyl uznán vinným z požívání návykových látek ani z řízení motorového vozidla pod jejich vlivem, ale byl uznán vinným tím, že se odmítl podrobit vyšetření, kterým by právě bylo možno zjistit, zda byl pod vlivem návykové látky, a tedy takové zjištění zmařil.

II.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, tedy i řízení a rozhodnutí správního orgánu I. stupně v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního.

Krajský soud tak zjistil, že

1) Krajský úřad Moravskoslezského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích a ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.), na podkladě včas podaného odvolání obviněného J. H., přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Karviné, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 20.4.2011, č.j. MMK/143458/2011, ve věci přestupků podle ust. § 22 odst. 1 písm. d), podle ustanovení § 22 odst.1 písm. l) a podle ustanovení § 22 odst.1 písm. j) zákona č.200/1990, o přestupcích, a rozhodl takto: Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně uznal obviněného vinným z přestupků podle ust. § 22 odst. 1 písm. d/, podle ust. § 22 odst. 1 písm. l/ a podle ust. § 22 odst. 1 písm. j/ zákona o přestupcích, když dne 7.8.2010 kolem 7.45 hod. v Karviné, na křižovatce silnice č. 4689 KM 1402 s místní nepojmenovanou komunikací jako řidič vozidla Škoda SPZ X zezadu narazil do vozidla Renault SPZ X. Neměl u sebe řidičský průkaz a osvědčení o registraci. Následně z místa odjel, aniž by na požádání druhého účastníka prokázal svou

totožnost a nesepsal společný záznam o dopravní nehodě. Následně se po výzvě policisty podle zvláštního předpisu odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Tím porušil ust. § 4 písm. a/, § 5 odst. 1 písm. g/, § 6 odst. 8 písm. a/, b/ a § 47 odst. 3 písm. f/ a g/ zák.č. 361/2000 Sb., za což mu byla uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 20-ti měsíců. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupků. V řádně a včas podaném odvolání obviněný uvedl, že si je vědom svého jednání, ale odmítl, že porušil ust. § 5 odst. 1 písm. g/ zákona o silničním provozu, tedy že se odmítl podrobit na výzvu policisty odbornému lékařskému vyšetření, zda nebyl ovlivněn návykovou látkou podle zvláštního předpisu. Obviněný popsal průběh celého děje a dále uvedl, že považuje postup policie na místě za neadekvátní a tedy v rozporu s příslušnou legislativou. Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo správními předpisy a ztotožnil se s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, když ze spisového materiálu vyplývá, že obviněný se předmětných přestupků dopustil. Obviněný se v rámci svého odvolání doznal ke spáchaným přestupkům vyjma přestupku ve smyslu ust. § 22 odst. 1 písm. d/ zákona o přestupcích. Poukázal na výpovědi policistů pprap. Č., nstržm. M. a pprap. K. Krajský úřad vzal za prokázané, že obviněný odmítl přes výzvu policisty podrobit se vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, čímž se dopustil přestupku dle ust. § 22 odst. 1 písm. d/ zákona o přestupcích. Pokud obviněný v závěru odvolání konstatoval, že zarudlé oči má ze svařování a že je typem bojácným a nervózním a při podobných stresových situacích se neumí chovat, tak žalovaný konstatoval, že tyto námitky jsou právně zcela irrelevantní. Konstatoval, že obviněný ve svém odvolání zaměňuje orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu a orientační vyšetření zjišťující obsah jiné návykové látky než alkoholu. V prvním případě se provádí dechovou zkouškou, ve druhém pak odběrem slin nebo stěrem z kůže nebo sliznic. Orientační dechová zkouška byla u obviněného negativní. V takovém případě se již žádné další vyšetření zjišťující obsah alkoholu neprovádí, neboť k tomu není důvod. Obviněný se podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění obsahu alkoholu, avšak takto již nepostupoval ohledně zjištění obsahu jiné návykové látky. Proto se dopustil přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. d/ zákona o přestupcích, porušením povinnosti dle ust. § 5 odst. 1 písm. g/ zákona o silničním provozu. Přestupek obviněného je správně právně kvalifikován. K výši uložené pokuty správní orgán uvedl, že jak pokutu, tak zákaz činnosti je ze zákona povinen uložit současně vedle sebe a v souladu se zákonem, jak výše pokuty, tak délka uloženého zákazu řízení motorových vozidel, odpovídá závažnosti přestupkového jednání, míře zavinění a osobě obviněného. Krajský úřad se zcela ztotožnil s úvahou správního orgánu I. stupně o výši uložené sankce. Z těchto důvodů podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

- Magistrát města Karviné, odboru dopravy dne 20.4.2011, č.j. MMK/143458/2011 rozhodl ve věci obviněného J. H. tak, že je vinen tím, že dne 7.8.2010 kolem 7.45 hod. v Karviné na křižovatce silnic č. 4689 km 1,402 s místní nepojmenovanou komunikací jako řidič vozidla Škoda SPZ X zezadu narazil do vozidla Renault SPZ X. Dále u sebe neměl řidičský průkaz a osvědčení o registraci. Následně z místa odjel, aniž by na požádání druhého účastníka prokázal svou totožnost a nesepsal společný záznam o dopravní nehodě. Následně se po výzvě policisty podle zvláštního předpisu odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření nebylo spojeno

s nebezpečím pro jeho zdraví, tedy porušení ust. § 4 písm. a/, 5 odst. 1 písm. g/, § 6 odst. 8 písm. a/ a b/, § 47 odst. 3 písm. f/ a g/ zák.č. 361/2000 a spáchal přestupek dle ust. § 22 odst. 1 písm. d/, l/, j/ zák.č. 200/90, za což mu byla uložena dle ust. § 12 odst. 1 a dle ust. § 22 odst. 4 zák.č. 200/90 sankce: - pokuta ve výši 30.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 20-ti měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Dále bylo rozhodnuto o povinnosti obviněného uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že rozhodoval z úřední povinnosti na podkladě oznámení policie ČR č.j. KRPT-793/DNKA-2010-KJ a na podkladě spisového materiálu s důkazními prostředky. V řízení bylo prokázáno, že obviněný dne 7.8.2010 kolem 7.45 hod. v Karviné na křižovatce silnic č. 4689 km 1,402 s místní nepojmenovanou komunikací jako řidič vozidla Škoda SPZ X zezadu narazil do vozidla Renault SPZ X. Dále u sebe neměl řidičský průkaz a osvědčení o registraci. Následně z místa odjel, aniž by na požádání druhého účastníka prokázal svou totožnost a nese-psal společný záznam o dopravní nehodě. Následně se po výzvě policisty podle zvláštního předpisu odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Zavinění dopravní nehody bylo prokázáno spisovým materiálem, a to zejména protokolem o dopravní nehodě s ohledáním a fotodokumentací, kde je zřejmé, že k dopravní nehodě došlo a že ohledání odpovídá skutkovému ději dopravní nehody. Z protokolu rovněž vyplývá, že hmotná škoda zřejmě nepřesáhla na žádném z vozidel 100.000,- Kč.

Obviněný popřel, že by vozidlo řídil v době dopravní nehody. S tímto jeho tvrzením je ale v rozporu svědectví řidiče a spolujezdce z druhého vozidla, kteří uvedli, že řídil právě obviněný. S tvrzením obviněného je v rozporu i svědectví spolujezdce obviněného, kterého sám jako svědka navrhl. I tento svědek uvedl, že řídil obviněný. Správní orgán má tvrzení obviněného za zjevně účelové. Z jeho mimoverbálního projevu při jednání zvláště při výslechu svědků, kteří uvedli, že vozidlo řídil, bylo zřejmé, že vypovídá účelově a naopak, že ostatní svědci mají pravdu. Vzhledem k tomu, že obviněný popřel, že by vozidlo řídil, nemohl správní orgán spolehlivě zjistit, zda příčinou dopravní nehody bylo nevěnování se řízení nebo rychlost. Ve výroku rozhodnutí je mu tak kladeno za vinu porušení obecné povinnosti nezpůsobit dopravní nehodu. Ze záznamu o přijatém oznámení je zřejmé, že dopravní nehodu oznámil poškozený pan C. kolem 7.50 hod. dne 7.8.2010.

Správní orgán neuvěřil tvrzení obviněného, že mu poškozený sdělil, aby z místa odjel, že si to s policií vyřídí sám. Poškozený by tak za situace, kdy nehodu oznamoval, a kdy neznal spolehlivě údaje potřebné k vyřízení pojistné události od obviněného, jednal naprosto nelogicky. Poškozený uvedl, že obviněný mu sdělil, že když volá policii, tak z místa odjíždí a také to udělal. I zde správní orgán uvěřil logičnosti jednání poškozeného a tvrzení obviněného má za účelové. Správní orgán považoval za spolehlivě zjištěné, že obviněný neprokázal poškozenému svou totožnost a nevyplnil společný záznam o dopravní nehodě. Obviněný doznal, že u sebe neměl doklady. Obdobně vypovídal poškozený, spolujezdec obviněného, spolujezdec poškozeného a matka obviněného. Správní orgán tak má za spolehlivé, že obviněný u sebe neměl řidičský průkaz a osvědčení o registraci.

Správní orgán nekladl obviněnému za vinu, že neměl zelenou kartu, protože toto jednoznačně z prvotních zjištění policie nevyplývá.

K odmítnutí zkoušky na návykovou látku správní orgán uvedl, že posoudil jak verzi obviněného, který se hájil tím, že sice orientační vyšetření odmítl, ale jen proto, že nevěděl, jak se test provádí a měl strach. Když později zjistil, že se tester jenom olízne, uvedl policistům, že se podrobí, ale ti jej již odmítli s tím, že je pozdě. Tuto verzi potvrdil spolujezdec obviněného a jeho matka. Naopak policisté uvedli, že po výzvě odmítl a dále, že sám nic nežádal. Správní orgán dospěl k závěru, že obviněný vypovídá účelově. Ve verzi obviněného a „jeho svědků“ správní orgán našel významné rozpory. Obviněný např. tvrdil, že policisté na něj vytáhli zbraně – pistole. Matka obviněného tvrdila, že odepínali pistole a spolujezdec obviněného tvrdil, že jeden držel pouzdro od pistole a druhý obušek. Vzhledem k tomu, že se jedná o situaci, kterou všichni jednoznačně museli vnímat přímo, tedy ne podvědomě, jsou rozpory jednoznačným důkazem o účelovosti tvrzení.

Z úředního záznamu o kontrole je zřejmé, že obviněný odmítl test na návykovou látku. Protože se zde nijak nevyjádřil, a test nepodepsal, nelze mít jinak než že zkoušku od samého počátku odmítal, s policií nespolupracoval a později test nežádal.

Správní orgán uvedl, že z uvedených důkazů je ve vzájemné souvislosti zřejmé, že obviněný jako řidič motorového vozidla na pozemní komunikaci po pozitivním orientačním vyšetření se na výzvu policisty podle zvláštního předpisu odmítl podrobit odbornému vyšetření podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda při jízdě nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, aniž by takové vyšetření bylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

Správní orgán citoval ust. § 5 odst. 1 písm. g/ zák.č. 361/91 Sb., § 16 odst. 3, 4, 5 zák.č. 379/2005 Sb., § 67 zák.č. 273/2008 Sb.

Dále uvedl, že v evidenční kartě řidiče má obviněný záznam za tři méně závažné přestupky. Z uvedených důkazů a posouzení v jejich souvislosti je zřejmé, že ke skutku došlo tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a nevznikají žádné pochybnosti. Při určování druhu sankcí správní orgán vycházel ze sankcí pevně stanovených zákonem a uložil tedy pokutu a zákaz činnosti. U jejich výměry přihlédl správní orgán k závažnosti přestupku, která je prokázaného přestupku střední. Tato závažnost souvisí s řízením pod vlivem návykové látky a je ve společenském zájmu tento nešvar důkladně zjišťovat a postihovat. Obviněný svým jednáním toto zjištění zcela zmařil, čímž způsobil vážný následek. Tento následek sám o sobě neohrožuje ani zdraví či majetek. Protože se ale kontroly ovlivnění návykovou látkou provádějí zejména v zájmu ochrany zdraví a majetku, nepřímě tím ohrozil i je. Bylo přihlédnuto ke všem okolnostem, za kterých k přestupku došlo. Zejména ke skutečnosti, že došlo k souběhu s dopravní nehodou a chybějícími doklady. Jedná se o podstatně méně závažné přestupky, takže se prakticky do výše sankce nepromítly. Správní orgán neshledal žádné jiné polehčující ani přitěžující okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán. Přihlédnuto bylo i k řízení motorového vozidla, což je činnost, kterou lze zakázat a přestupek byl spáchán v souvislosti s ní. Dále bylo přihlédnuto k osobě obviněného, který nemá v kartě řidiče záznam za stejně závažný přestupek. Přihlédnuto bylo i ke skutečnosti, že obviněný skutek popřel a nelze mu tak přiznat polehčující skutečnosti doznání nebo lítosti.

Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně podal žalobce odvolání ze dne 9.5.2011, ve kterém navrhoval, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil nalézacímu správnímu orgánu k novému řízení a rozhodnutí. Uvedl,

že napadeným rozhodnutím byl uznán vinným tím, že 7.8.2010 kolem 7.45 hod. v Karviné na křižovatce silnice č. 4689 km 1,402 s místní nepojmenovanou komunikací jako řidič vozidla Škoda, RZ X zezadu narazil do vozidla Renault, RZ X. Dále u sebe neměl řidičský průkaz a osvědčení o registraci. Následně z místa odjel, aniž by na požádání druhého účastníka prokázal svoji totožnost a sepsal společný záznam o dopravní nehodě. Napadeným rozhodnutím byl uznán vinen tím, že po výzvě policisty podle zvláštního předpisu odmítl se podrobit vyšetření podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Svého jednání je si plně vědom. Odmítá, že porušil ust. § 5 odst. 1 písm. g/ a to, že se odmítl podrobit na výzvu policisty odbornému lékařskému vyšetření, zda nebyl ovlivněn návykovou látkou a tím měl spáchat přestupek podle ust. § 22 odst. 1 písm. d/ přestupkového zákona. Uvedl, že se zcela distancuje od jeho zavinění, protože zjištěné důkazy nejsou zcela objektivní a ani výpovědi policistů nejsou jednotné a přesvědčivé. Průběh děje popsal tak, že uvedeného dne v daném místě a čase skutečně zavinil dopravní nehodu. Po nehodě odjel pryč, protože u sebe neměl příslušné doklady opravňující k řízení motorového vozidla a taktéž proto, že měl u sebe klíče od dílny a majitel na něj čekal, tak mu musel klíče odvézt. Trochu zpanikařil. Při vrácení zpět na místo nehody se cestou domlouval se spolujezdcem D. P., aby tento uvedl, že řídil, neboť se domníval, že když on nevlastní řidičský průkaz, stihne jej mírnější trest než jej. Po vrácení na místo nehody byl pozván na dechovou zkoušku, byla mu naměřena nulová hodnota. Dle stanoveného metrologického postupu byla zkouška negativní. Opakovaná zkouška provedena nebyla, a byl vyzván k odběru krve, což odmítl, neboť nesnáší pohled na krev a má z odběru panický strach. Kdyby byl vyzván k odběru jiného biologického materiálu a kdyby mu to bylo řádně vysvětleno, jak se provádí, tak jinému odběru by se podrobil. Poté, co odmítl odběr krve, bylo mu řečeno, že se musí podrobit testu, zda není ovlivněn drogami. K této zkoušce mu nic nebylo vysvětleno a měl strach, neboť s drogami neměl dosud nic společného a netušil, jak se provádí.

Uvedl, že pokud policisté měli podezření, že je pod vlivem drog, tak mu to měli řádně vysvětlit a on by se orientační zkoušce podrobil. Jelikož mu nic nebylo vysvětleno, tak se bál, že mu budou něco píchat. Když mu později řekli, že by jen olíznul papírek, tak s testem souhlasil, ale policista mu řekl, že už je pozdě, že odmítl.

Postup policie na místě považoval za neadekvátní, a tudíž v rozporu s příslušnou legislativou. Uvedl, že jelikož kromě tvrzení policistů – svědků neexistují jiné důkazní materiály, tak s přestupkem nesouhlasí. Uvedl, že si klade otázku, proč tvrdí správní orgán, že jeho obhajoba je účelová a proč nemá pochybnost o svědeckých výpovědích policistů. Závěrem sdělil, že policisté jej zřejmě ke zkoušce na drogy vyzvali proto, že se jim asi jevil, že je pod jejich vlivem. Údajně to posuzovali podle zarudlých očí, které má zarudlé často, neboť v práci hodně svařuje. Nasvědčovalo k tomu asi i jeho chování, neboť je to jeho běžným projevem a asi tak působí. Je spíše bojácný a nervózní typ, a při podobných stresových situacích se neumí chovat. Žádné drogy neužíval.

- Dne 7.8.2010 v 7.50 byl sepsán záznam o přijatém oznámení Policií ČR, kdy K. C. sdělil, že došlo k dopravní nehodě v Karviné, ul. Rudé armády, silnice III. třídy č. 4689 v km 1,402 křižovatka s místní nepojmenovanou komunikací vedoucí k firmě Ardo.

- Dne 7.8.2010 v 8.00 hod. byla vyslána hlídka OOP ČR Karviná-Mizerov ve složení pprap. Čapčík, pprap. K. a nstržm. M. do Karviné-Hranice na ul. Rudé armády, když u čp. 486 mělo dojít k dopravní nehodě s ujetím. Po příjezdu na místo se hlídce přihlásil oznamovatel a zároveň poškozený K. C., který hlídce uvedl, že v 07.45 hod. jel po ulici Rudé armády a v tom do jeho vozidla X Renault Scenic narazilo zezadu vozidlo Škoda Felicie zelené barvy, X, ze kterého vylezl řidič vozidla, který mu sdělil, že se jmenuje H.J. a že u sebe nemá žádné doklady od vozidla, ani OP ani řidičský průkaz, a proto, že spěchá do práce, nebude čekat na příjezd policie ČR. Spolu s K.C.jel na místě spolujezdce S. T., který potvrdil výpověď K. C. Vozidlo Renault Scenic mělo poškozenou zadní část vozidla. Řidič vozidla Renault Scenic byl vyzván k podrobení se dechové zkoušce, se kterou souhlasil. Dechová zkouška byla negativní. Následně na místo dorazila G. H., která sdělila hlídce, že to byl její syn, kdo ujel od nehody a že veze doklady od vozidla. Dále sdělila, že mu volala, aby přijel zpět k nehodě. Po chvíli se dostavil J. H. na místo nehody, vozidlem Škoda Felicie RZ., které mělo značně zdeformovanou přední část vozidla. Byl vyzván k předložení řidičského průkazu, který u sebe neměl a hlídce sdělil, že u sebe nikdy nevozí řidičský průkaz a nikdy ho nechytla policie, tak proč by ho měl vozit.

Doklady od vozidla, které ujelo od nehody, měla matka paní H. Byly provedeny lustrace obou řidičů i zúčastněných vozidel, které byly v pořádku. Na místě se nacházel také spolujezdec vozidla D. P. Řidič vozidla H. J. se hlídce doznal, že v době nehody řídil vozidlo on, přičemž po chvíli hlídce tvrdil, že to on neřídil, ale řídila ho osoba blízká. H. byl následně hlídkou vyzván k podrobení se dechové zkoušce, se kterou souhlasil, přičemž dechová zkouška na alkohol přístrojem Dräger byla negativní. Pan H. se hlídce jevil značně narušený, měl zarudlé oči a zmenšené zorničky a proto ho hlídka vyzvala k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou testem Drug wipe, se kterým nesouhlasil. Dále byl vyzván k lékařskému vyšetření a odběru krve a moči, se kterým také nesouhlasil. Proto byl na místě sepsán úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo návykové látky a poučení, které odmítl podepsat. Dále hlídce sdělil, že nic nebude podepisovat a žádné údaje hlídce sdělovat nebude, že zná právníka, kterému volal a říkal, že ho policie nemá na čem dostat. Hlídce sdělil, jak pan C. tak pan T., že si jsou jisti, že vozidlo řídil J. H., když vylézal z auta z místa řidiče a že spolujezdcem byl pan P. Při této dopravní nehodě nedošlo ke zranění. J. H. byla zakázána další jízda, kdy vozidlo zajistila jeho matka paní H.

- Žalobce má v evidenční kartě řidiče evidovány tři přestupky, které byly řešeny blokovou pokutou.

- Dne 6.9.2010 byla dle Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, území odbor Karviná, dopravní inspektorát dočasně odložena dopravní nehoda ze dne 7.8.2010 v 7.45 v Karviné pro neúplnost spisového materiálu, kdy dle úředního záznamu o podání vysvětlení podezřelého J. H. byl označen za řidiče při dopravní nehodě D. P., kdy tento se nedostavil na dohodnutý termín vysvětlení. Byl předvolán na 7.9.2010. Policistou dopravního inspektorátu Karviná bylo na Městské policii v Karviné provedeno šetření kamerového systému k dopr. nehodě ze 7.8.2010. Strážník č. X sdělil, že na ul. Rudé armády ani v blízkém okolí se kamerový systém nenachází.

- Z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy vyplývá, že na dotaz, zda požíval alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku J. H. uvedl, že ne. Jeho chování bylo nervózní, byl agresivní. Nálada podrážděná, pohyby koordinované. Orientace normální, kalné oči, úzké zorničky. Byla provedena výzva k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologických materiálů. Jmenovaný se nepodrobil lékařskému vyšetření, byla mu zakázána jízda. Řidič odmítl zkoušku testerem Drug wipe 5 na orientační zjištění hladiny návykových látek v těle. Odmítl se vyjádřit, dále odmítl podepsat úřední záznam o kontrole. Taktéž odmítl podepsat poučení o právech a povinnostech ve smyslu ust. § 13 zák.č. 273/2008 Sb.

- Účastníky dopravní nehody dne 7.8.2010 byl řidič J. H. a spolujedoucí S. N. T. Řidič J. H. řídil osobní motorové vozidlo Škoda Felicie, RZ X v obci Karviná po silnici III. třídy č. 4689 ul. Rudé armády ve směru od ul. Havířská do Petrovic u Karviné, v levém jízdním pruhu. Před křižovatkou s místní nepojmenovanou komunikací s vozidlem Škoda Felicia nedodržel bezpečnou vzdálenost za před ním jedoucím vozidlem Renault Megane Scenic, RZ X řízeného řidičem K. C. Tímto došlo k nárazu přední části vozidla Škoda Felicia do zadní části vozidla Renault Megane Scenic. Řidič H. následně s vozidlem Škoda Felicia z místa dopravní nehody ujel. Po hodině se H. s vozidlem Škoda Felicia vrátil na místo dopravní nehody. Dechovou zkouškou přístrojem Drager provedl u obou zúčastněných řidičů policista s negativním výsledkem. H. byl vyzván k podrobení se testu za přítomnosti jiné návykové látky v těle, následně k odběru biologického materiálu a odbornému lékařskému vyšetření, což na místě odmítl. H. nepředložil řidičské oprávnění, a proto mu na místě nebylo zadrženo. Ke zranění osob nedošlo, došlo k hmotné škodě na vozidle Škoda Felicia a Renault Megane Scenic. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna. Nepříznivý stav u obou řidičů nebyl zjištěn ani uplatňován. Na místě dopravní nehody provedena dechová zkouška na zjištění alkoholu u účastníků dopravní nehody, fotodokumentace, lustrace osob, lustrace vozidel, náčrtek místa dopravní nehody, ohledání místa dopravní nehody, šetření, šetření k pachateli dopravní nehody. Odhadnutá škoda na vozidle Škoda Felicia LX vlastníka G. H. 50.000,- Kč (protokol o nehodě ze dne 7.8.2010 v silničním provozu sepsaný 24.9.2010 Policií ČR, dopravní inspektorát Karviná).

- Dne 2.9.2010 ve 7.49 na Policii ČR, územní odbor Karviná, dopr. inspektorát podal vysvětlení J. H. k dopravní nehodě ze dne 7.8.2010. Uvedl, že 7.8.2010 osobní motorové vozidlo Škoda Felicia, které má k užívání zapůjčené od své matky G. H. půjčil osobě D. P. v obci Karviná po ul. Rudé Armády řídil osobní motorové vozidlo Škoda Felicia RZ X D. P. a on seděl na sedadle spolujezdce vlevo. Oba byli připoutáni bezpečnostním pásem. V oblasti u křižovatky u budovy firmy Lift Servis přední částí vozidla Felicia narazili do osobního motorového vozidla Renault Mégane Scénic, po nárazu oba vystoupili z vozidla a po dotazu, zda se nikomu nic nestalo, řidiči vozidla Renault Mégane Scénic poskytli veškeré údaje. Jelikož u sebe neměl žádný doklad, zavolal matce G. H., aby mu na místo dopravní nehody dovezla doklady. Řidič vozidla Renault Mégane Scénic jej poslal z místa dopravní nehody pryč, že už si dopravní nehodu vyřeší s policií sám. Nasedli oba do vozidla Škoda Felicia, kdy vozidlo řídil opět D. P. a z místa nehody jeli pryč. Pak mu zavolala matka, že se má vrátit na místo dopravní nehody, aby se podrobil dechové zkoušce. Sedl do vozidla Škoda Felicia na místo řidiče, D. P. si sedl na sedadlo spolujezdce vpravo a vrátili se na místo dopravní nehody. Po příjezdu na místo nehody se podrobil dechové zkoušce na alkohol. Poté, co policisté viděli, že je na přístroji nula, tak mu

řekli, že má jít na krevní testy, což odmítl, protože má fobii z jehel. Poté vytáhli nějaký přístroj, ze kterého trčely nějaké dva ostré předměty. Řekli mu, že se má podrobit testu s tímto přístrojem, což odmítl. Pak policisté odešli ke svému vozidlu, kde si psali nějaké papíry. Asi po 10-ti minutách se vrátili zpět k němu, kdy se ptal, co je to za přístroj, jak se používá. Bylo mu odpovězeno, že se přístroj olizuje. Řekl, že žádné drogy nebere, nefetuje a testu se podrobí. Policista mu sdělil, že test odmítl, mají vypsané formuláře a nejde to. Celou věc viděl D. P. a jeho matka. Na místo následně přijela hlídka dopravní policie, která začala řešit věc dopravní nehody. Příčinu dopravní nehody vidí v nedodržení bezpečné vzdálenosti řidiče D. P.

- Dne 14.9.2010 v 12.48 se dostavil na Policii ČR k podání vysvětlení S. N. T., který uvedl, že 7.8.2010 jel jako spolujezdce v osobním motorovém vozidle Renault Megane Scenic RZ X v obci Karviná po ul. Rudé armády ve směru od ul. Havířská. Toto vozidlo řídil jeho majitel K. C. Oba byli připoutáni bezpečnostním pásem. Na křižovatce s komunikací směřující k firmě THK ČEHPOL, s.r.o. odbočovali vlevo se záměrem odbočit na tuto komunikaci. V době, kdy s vozidlem už stáli, do nich zezadu narazilo osobní motorové vozidlo Škoda Felicia. Vystoupili z vozidla, šli se podívat, co se stalo. Z vozidla Škoda Felicia z místa řidiče vystoupila osoba, která sdělila, že se jmenuje J.H. a že u sebe nemá žádné doklady. Z místa spolujezdce zepředu vpravo z vozidla vystoupila osoba, která panu C. předložila občanský průkaz. Řidič C. po řidiči vozidla H. požadoval, ať předloží řidičský průkaz, povinné ručení k vozidlu a osvědčení o registraci vozidla. H. odpověděl, že tyto doklady u sebe nemá a že je nikdy nenosí u sebe. Z toho důvodu pan C. na místo zavolal Policii ČR. H. na to reagoval tak, že se spolujezdcem nasedl do vozidla Škoda Felicia a odjeli z místa dopravní nehody pryč. Vozidlo řídil opět pan H. Svědek byl dále slyšen 24.3.2011, kdy do protokolu mimo jiné uvedl, že po nehodě odešel oznámit na firmu, že se nedostaví na poradu, protože mají nehodu. Když se vrátil zpět, byla už na místě policie. Byl na místě nehody v době, kdy policie jednala s druhým řidičem, který se na místo vrátil. Nebyl přítomen přímo, když policie si brala řidiče jednotlivě „bokem“.

- Dne 14.9.2010 ve 12.10 na Policii ČR, územní odbor Karviná, dopravní inspektorát podal vysvětlení k dopravní nehodě ze dne 7.8.2010 K. C., který uvedl, že řídil své osobní motorové vozidlo Renault Mégane Scénic RZ X v obci Karviná po ul. Rudé Armády ve směru od ul. Havířské. Ve vozidle s ním seděl na sedadle spolujezdce vepředu S. N. T. Oba byli připoutáni bezpečnostním pásem. Na vozidle měl zapnutá potkávací světla. V oblasti křižovatky s místní nepojmenovanou komunikací směřující k firmě THK CZECH Pol s.r.o. dal znamení o změny jízdy vlevo se záměrem odbočit na tuto komunikaci. S vozidlem zastavil a dával přednost v jízdě vozidlům, která jela v protisměru. V momentě, kdy se chtěl rozjet a odbočit vlevo, ucítil náraz směřující do zadní části vozidla. Vypnul motor, odepnul bezpečnostní pas, vystoupil z vozidla, aby se podíval, co se stalo. Uviděl vozidlo Škoda Felicia tmavě zelené barvy a v něm dvě postavy. V době, kdy přistupoval k vozidlu Škoda Felicia, z místa řidiče z vozidla vystoupila osoba, která sdělila, že se jmenuje J. H., ale že u sebe nemá žádné doklady, protože to sebou ve vozidle nevozí. Z místa spolujezdce zepředu vpravo z vozidla Škoda Felicia vystoupila osoba, která mu předložila občanský průkaz, podle kterého zjistil, že se jedná o D. P. Po řidiči H. požadoval předložení řidičského průkazu, osvědčení o registraci vozidla a povinné ručení k vozidlu Škoda Felicia. H. odpověděl, že tyto doklady u sebe nemá a že je nikdy nenosí u sebe. Z toho důvodu mu řekl, že zavolá policii ČR, aby danou věc prošetřila, H. na to sdělil, že na místě

čekat nebude a spolu s P. nasedli do vozidla Škoda Felicia, odjeli z místa dopravní nehody pryč. Vozidlo řídil opět řidič H. Po příjezdu hlídky Policie ČR tato u něj provedla dechovou zkoušku s negativním výsledkem. Před příjezdem hlídky dopravní policie se na místo dostavila majitelka vozidla G. H., která je matkou J. H. Po nějaké době se na místo dopravní nehody vrátilo i vozidlo Škoda Felicia, kdy vozidlo opět řídil J.H.

- Dne 16.9.2010 ve 15.27 na Policii ČR, územní odbor Karviná, dopravní inspektorát podal vysvětlení D. P. k dopravní nehodě ze dne 7.8.2010, který uvedl, že dne 7.8.2010 jel jako spolujezdce v osobním motor. vozidle Škoda Felicia RZ X, kdy toto vozidlo řídil J. H. Sám seděl na sedadle spolujezdce vepředu vpravo. Během jízdy měli oba zapnuty bezpečnostní pásy. V prostoru křižovatky u budovy Lift servis narazil přední částí vozidla Škoda Felicia do zadní části vozidla Renault, které odbočovalo směrem k firmě Ardo a dávalo přednost v jízdě vozidlům jedoucím v protisměru. Po nárazu vystoupili z vozidla, kdy řidiči vozidla Renault předložil svůj občanský průkaz. Řidič vozidla J. H. u sebe totiž neměl žádné doklady, ani od vozidla. Proto řidič vozidla Renault chtěl na místo zavolat hlídku PČR. Jelikož spěchali do práce, tak z místa nehody odjeli s tím, že J. H. volal své matce, ať přijede na místo dopravní nehody a doveze doklady. Po nějaké době zavolala J.H. matka, že se mají vrátit na místo nehody, což učinili. Po celou dobu řídil vozidlo J. H. Na místě dopravní nehody byl vyzván policisty, aby se podrobil dechové zkoušce na alkohol, která byla negativní. Dále byl vyzván k testu na drogy modrým testerem, kdy J. H. zazmatkoval a test odmítl, protože měl strach.

- Dne 24.9.2010 Policie ČR oznámila přestupek, ke kterému došlo v Karviné 7.8.2010 v 7.45, z jehož spáchání je podezřelý J. H., který se odmítl podrobit orientačnímu testu na drogy, odběru vzorku krve a moče ke zjištění požití návykových látek.

- Magistrát města Karviné, odbor dopravy 30.11.2010 oznámil žalobci zahájení řízení ve věci přestupku, kterého se měl dopustit J. H. tím, že dne 7.8.2010 kolem 7.45 v Karviné na křižovatce silnic č. 4689 1,402 s místní nepojmenovanou komunikací jako řidič vozidla Škoda SPZ X vlivem nedodržení bezpečné vzdálenosti zezadu narazil do vozidla Renault SPZ X. Dále u sebe neměl řidičský průkaz. Následně se po výzvě policisty podle zvláštního předpisu odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Zároveň byl jmenovaný předvolán k jednání na 27.12.2010 v 8.30 hod. do místnosti č. 204, Magistrátu města Karviná, odbor dopravy, ul. Mírová č. 1429. Předvolání J. H. převzal 20.12.2010.

- Dne 27.12.2010 byl sepsán Magistrátem města Karviná, odbor dopravy protokol o ústním jednání. J. H. po seznámení se se spisovým materiálem a provedení listinných důkazů uvedl, že dopravní nehodu nezpůsobil. Vozidlo řídil kolega D., který to popírá ze strachu, protože nemá řidičský průkaz. Ti z Renaultu si mysleli, že on je řidič, protože k nim hned přiběhl. Co se týče odmítnutí vyšetření, byla u toho jeho matka, policisté mu dali fouknout, výsledek byl 0,00. Policista mu řekl, že půjde na krev, vytáhl nějaký přístroj, který vypadal jako jehla s inzulínem, měl dojem, že mu policista chce vzít krev, tak to odmítl. Následně zjistil, že test se nebere z krve, ale olíznutím, tak policistovi řekl, že se podrobí, načež on mu řekl, že je pozdě, že už odmítl. Dále sdělil, že za jízdy neměl u sebe doklady. Nevzpomíná si, jestli z místa

dopravní nehody odjel on nebo D. Odjeli proto, že spěchali do práce. Asi za hodinu se na místo vrátili. Řidič Renaultu mu řekl, že může klidně odjet, že si to s policií vyřídí sám. Musel se uvolnit z práce a vrátil se na místo. Policisté na něj vytáhli zbraně. Nemohl se ani hnout. Nadávali mu, že je zfetovaný a že by měl jít do blázince. Uvedl, že se to týká dvou mladých policistů. Byl tam ještě jeden starší, který se zákroku prakticky nezúčastnil. Navrhoval k výsledku jeho matku a D. P. Dne 24.3.2011 J. H. do protokolu o ústním jednání, který sepsal Magistrát m. Karviné, odbor dopravy uvedl, že nesouhlasí s tím, co vypověděli policisté, tedy s tím, že to odmítl a že se poté již nechtěl podrobit. Svědecké výpovědi pana C. a T. byly v pohodě, vozidlo opravdu neřídil. Uvedl: „přísahám na smrt mé matky“, ale když to všichni vypovídají, tak to беру na sebe, co jiného mi zbývá.

- Usnesením ze dne 24.3.2011 Magistrát města Karviné, odbor dopravy určil J. H. lhůtu 5 pracovních dnů od doručení usnesení k vyjádření se ke změně předmětu řízení – změně právní kvalifikace. V odůvodnění rozhodnutí Magistrát města Karviná uvedl, že po ústním jednání konaném dne 24.3.2010 dospěl k závěru, že je nutno překvalifikovat porušení předpisů ve vztahu k zavinění dopravní nehody z ust. § 5 odst. 1 písm. b/ a § 18 odst. 1 zák.č. 361/2000 Sb. na ustanovení § 4 písm. a/ téhož zákona.

- Magistrát města Karviná postoupil odvolání J. H. proti rozhodnutí č.j. MMK/143458/2011 ze dne 20.4.2011, kde Jiří Hudec byl uznán vinným z přestupku Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství Ostrava.

- Dne 19.1.2011 Magistrát města Karviné, odbor dopravy sepsal protokol o výpovědi svědka D. P., který uvedl, že jeli s J. do Petrovic. Za rondlem u pekárny je předjelo terénní auto, které před nimi prudce zabrzdilo. J. šlápl na brzdu, ale už nestihli zastavit a do vozidla narazili. Vystoupili, pánové po nich chtěli doklady. J. si všechny doklady zapomněl. Zavolał telefonicky matce, aby mu doklady donesla. Druhá strana si vzala od něj občanský průkaz. J. jim nadiktoval své jméno, byli spokojeni, že dorazí matka s doklady a policii nevolali. Potřebovali jet do práce, a proto odjeli. Až poté J. volala matka, že se má vrátit, ať se to nebere jako ujetí z místa dopravní nehody. Vrátili se tedy s J. zpět. Policisté dávali J. zkoušku na alkohol. Pak ho vyzvali asi za 5 minut na drogy, což J. odmítl, protože nevěděl, jak se zkouška provádí. Pak se zeptal, jak to probíhá a oni mu řekli, že ho to nemusí zajímat. Následně se na to ptala i jeho matka, té řekli, že se to jenom olízne. J. jim tedy řekl, že se podrobí a oni mu řekli, že už je pozdě. Měl dojem, že policisté jim vyhrožují, jeden držel pouzdro od pistole, druhý obušek. Řekli, že nemají nikam chodit. Byli nepřijemní.

- Dne 19.1.2011 Magistrát města Karviné, odbor dopravy sepsal protokol o výpovědi svědka s G. H., která uvedla, že syn jí volal, že má rozbité auto a že u sebe nemá doklady. Doma malovali, takže doklady schovala. Syn je nenašel a nechtěl ji budit. V jedné složce byl řidičský průkaz, osvědčení o registraci. Doklady na místo přivezla, syn na místě nebyl, protože spěchal do práce. Policisté jí řekli, že je nutné zjistit, zda nebyl pod vlivem alkoholu, ať se vrátí. Synovi zavolala a ten přijel. Nadýchal nulu, není jí známo, proč po něm chtěli odběr krve. Odběr krve odmítl, protože se odmalička panicky bojí odběru krve. Syn odmítl i test na drogy. Řekla synovi, proč to odmítá. Policista mu vysvětlil, že se to jen olízne a tak syn souhlasil. Policista ale řekl, že už jednou odmítl a zkoušku už nechtěl. Bylo to v srpnu, chtěli se synem

odejít pod strom do stínu, policisté na to začali odepínat pistole. Nic neříkali nebo něco v tom smyslu, že nemají nikam chodit. Nevšimla si, jestli pistole vytáhli. Měla i strach, přestali se hýbat, tak přestali i oni. K výpovědi svědkyně obviněný uvedl, že papíry, které policisté vypisovali, odmítl podepsat proto, že mu neumožnili provést vyšetření na drogy.

- Dne 24.3.2011 Magistrát města Karviné, odbor dopravy sepsal protokol o výpovědi svědka R. K. Vypověděl, že byli vysláni na dopravní nehodu na ul. Rudé armády, odbočka pekárna, u přechodu pro chodce na místě se nacházel poškozený, který sdělil, že došlo k dopravní nehodě, kterou chtěl účastník, který ji zavinil, vyřešit na místě bez policie. Poškozený se dotazoval řidiče, ať mu předloží doklady potřebné k řízení. Osoba je u sebe neměla a z místa nehody ujela. Následně se na toto místo dopravní nehody dostavila matka, která sdělila, že je matkou řidiče, který vozidlo řídil. Snažila se věc vyřídit s hlídkou policie, což odmítli a vyzvali ji, ať telefonicky kontaktuje řidiče vozidla. Cca do 45 minut na místo přijel muž, ve kterém poškozený rozpoznal řidiče vozidla, který nehodu způsobil. Osoba byla vyzvána k předložení dokladů a k dechové zkoušce. Dechová zkouška byla negativní. Jelikož se však osoba jevila hlídce svým chováním, gestikulací a řečí jako osoba ovlivněna psychotropními látkami, byla vyzvána k podrobení se zkoušce na zajištění omamných látek. S tím osoba nesouhlasila. Výzva proběhla standartním způsobem. Pokud obviněný předem řekl, že nesouhlasí, obvykle není seznamován s postupem, jakým se zkouška provádí. V průběhu zákroku nedošlo k tomu, že by si odmítnutí obviněný rozmyslel. Na místě určitě nedošlo k použití donucovacích prostředků, jako je např. obušek či hrozba střelnou zbraní. To by bylo v úředním záznamu.

- Dne 24.3.2011 Magistrát města Karviné, odbor dopravy sepsal protokol o výpovědi svědka N. M. Vypověděl, že si pamatuje, že jeli k nabouranému vozidlu u pekáren. Poškozený sdělil, že druhé vozidlo ujelo. Začali věc řešit, na místo přijela matka řidiče, který ujel. Chtěla to sama vyřídit. Bylo jí vysvětleno, že to nejde, řidič se vrátil, podle poškození bylo zřejmé, že přijel vozidlem, které mělo předmětnou dopravní nehodu. Byl vyzván k dechové zkoušce, ta byla negativní. Byl ještě vyzván na návykovou látku, neboť měl zarudlé oči a zvětšené zorničky. S tím nesouhlasil. byl poučen o právních důsledcích. Na to řekl, že mu to nevadí a že se zkoušce nepodrobí. Tvrdil, že předtím, než byl obviněný vyzván ke zkoušce, bylo mu vysvětleno, že vyplázne jazyk a přejedou mu po něm. Bylo to v době, kdy byl vypisován papír na alkohol. Papír na drogy byl vypsán až poté. Obviněný to odmítl. Za jeho přítomnosti se nechtěl podrobit zkoušce, nechtěl podepsat papír. Na řidiče nebyl činěn žádný nátlak v podobě použití donucovacích prostředků.

- Dne 24.3.2011 Magistrát města Karviné, odbor dopravy sepsal protokol o výpovědi svědka Č. Po příjezdu na místo nehody se na místě nacházel poškozený. Provedli lustraci, po chvíli přijela paní, která řekla, že je matkou řidiče, který měl účast na dopravní nehodě a chtěla to vyřešit za něj. Sdělil, že to nelze, že syn to musí řešit sám, jinak se vystavuje stíhání za ujetí z místa dopravní nehody. Matka pak synovi volala, a po přemlouvání přijela. Řekl, že vozidlo řídil, ale nemá doklady. Byl vyzván k dechové zkoušce, výsledky byly negativní. Jelikož se zdálo chování jmenovaného podezřelé, vyzvali jej i na zkoušku na omamné látky, což odmítl. Své odmítnutí nevzal zpět. Svědek dále uvedl, že na místě zůstali, protože hrozilo, že řidič ujede, neboť se o tom zmiňoval svému kamarádovi. Pokud by použili donucovací prostředek, pak by o tom byl ve spise záznam. Zbraň nepoužili, neměli k tomu důvod.

- Dne 24.3.2011 svědek K. C. do protokolu Magistrátu města Karviná, odboru dopravy uvedl, že policie prováděla zákrok proti řidiči, který do něj narazil. V době, kdy policie prováděla zkoušky na alkohol a šetření s druhým řidičem, byl v autě a o této věci nemůže svědčit.

III.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Podle § 3 téhož zákona k odpovědnosti za přestupek stačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Dle § 4 odst. 1 přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel

- a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo
- b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Podle odst. 2 citovaného ustanovení přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel

- a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem nebo
- b) věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn.

Podle odst. 3 jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen.

Podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb. ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

Podle téhož ustanovení písm. j) přestupku se dopustí ten, kdo při dopravní nehodě, při které byla způsobena na některém ze zúčastněných vozidel včetně přepravovaných věcí pouze hmotná škoda 100 000 Kč a nižší nebo při které došlo k poškození nebo zničení součásti nebo příslušenství pozemní komunikace, neprodleně nezastaví vozidlo a neprokáže totožnost navzájem včetně sdělení údajů o vozidle, nebo odmítne sepsat společný záznam o dopravní nehodě nebo nedovoleně opustí místo dopravní nehody nebo se neprodleně nevrátí na místo dopravní nehody po poskytnutí nebo přivolání pomoci nebo po ohlášení dopravní nehody.

Podle písm. l) citovaného ustanovení přestupku se dopustí ten, kdo) jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis.

IV.

V daném případě dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud vzal za prokázáno, že žalobce dne 7.8.2010 kolem 7.45 hod. v Karviné, na křižovatce silnice č. 4689 KM 1402 s místní nepojmenovanou komunikací jako řidič vozidla Škoda SPZ X zezadu narazil do vozidla Renault SPZ X. Neměl u sebe řidičský průkaz a osvědčení o registraci. Následně z místa odjel, aniž by na požádání druhého účastníka prokázal svou totožnost a sepsal společný záznam o dopravní nehodě. Poté co se na místo nehody dostavila jeho matka, na její výzvu se vrátil zpět na místo nehody. Po příjezdu na místo nehody se podrobil dechové zkoušce na alkohol. Tato zkouška byla negativní. Protože se hlídce jevil značně narušený, měl zarudlé oči a zmenšené zorničky, vyzvala ho hlídka k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou testem Drug wipe, se kterým nesouhlasil. Dále byl vyzván k lékařskému vyšetření a odběru krve a moči, se kterým také nesouhlasil. Odmítl se tedy podrobit vyšetření podle zvláštního předpisu ke zjištění, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví. Tím porušil ust. § 4 písm. a/, § 5 odst. 1 písm. g/, § 6 odst. 8 písm. a/, b/ a § 47 odst. 3 písm. f/ a g/ zák.č. 361/2000 Sb.

Je tedy zřejmé, že žalobce se dopustil přestupků podle ust. § 22 odst. 1 písm. d/, podle ust. § 22 odst. 1 písm. l/ a podle ust. § 22 odst. 1 písm. j/ zákona o přestupcích.

Krajský soud se zabýval tím, zda žalobce jednal protiprávně a zaviněně. Z okolností případu je zřejmé, že jednání žalobce vykazuje formální znaky skutkové podstaty přestupku, a zároveň došlo k porušení právem chráněného zájmu.

K námitkám žalobce soud uvádí, že je nepovažuje za důvodné. Tvzení žalobce se jeví nevěrohodná, když poté, co žalobce způsobil dopravní nehodu, z místa odjel, aniž by na požádání druhého účastníka prokázal svou totožnost a sepsal společný záznam o dopravní nehodě. V době nehody neměl u sebe řidičský průkaz a osvědčení o registraci. Dne 27.12.2010 dokonce tvrdil, že dopravní nehodu nezpůsobil, vozidlo řídil kolega D., který to popírá ze strachu, protože nemá řidičský průkaz. Ujetí žalobce od dopravní nehody, bez prokázání totožnosti (řidičský průkaz, občanský průkaz apod.), pokus zbavit se odpovědnosti za dopravní nehodu tím, že za řidiče označil jinou osobu, považuje soud za nemorální. Není rozhodující, co bylo záměrem žalobce, rozhodující je to, co skutečně konal. Soud vzhledem k chování žalobce v průběhu nehody a po nehodě neuvěřil žalobci, že by se byl podrobil zkoušce, zda není ovlivněn návykovou látkou podle zvláštních předpisů, pokud by jej policista řádně poučil. V tomto směru soud odkazuje na výpověď svědků-policistů, když nemá důvod o pravdivosti jejich výpovědi pochybovat, neboť tito neměli na věci a jejím výsledku žádný zájem, na rozdíl od matky žalobce a jeho spolujezdce, jejichž výpovědi se v podrobnostech lišily. Soud se ztotožňuje se závěry správních orgánů, tedy že žalobce se přes výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ohledně zjištění obsahu jiné návykové látky, což ostatně žalobce potvrdil. Přitom takové vyšetření nebylo spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.

Krajský soud považuje výrok rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 9.6.2011 za správný, odpovídající zákonu. Žalobu tedy považuje za nedůvodnou, Soud se ztotožňuje i s odůvodněním rozhodnutí odvolacího orgánu. Totéž se týká sankce uložené správním orgánem, když výše pokuty i délka uloženého zákazu řízení motorových vozidel odpovídá závažnosti přestupkového jednání i míře zavinění žalobce.

Výrok o nákladech řízení před správním orgánem je odůvodněn ustanovením § 79 odst. 1 přestupkového zákona, kdy povinnost uhradit náklady řízení se stanoví obviněnému, který byl přestupkem uznán vinným, a to paušální částkou 1.000 Kč dle ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu z důvodů výše uvedených zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19. dubna 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně